

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4399/2545

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โจทก์ บริษัทไทยทรัพย์สินโอเวอร์ซีส์ จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 180

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องให้จำเลยรับผิดชอบตามสัญญาค้ำประกันและสัญญาจำนอง การที่จำเลยยื่นคำร้องขอแก้ไขคำให้การจากเดิมที่ให้การไว้ว่า จำเลยไม่เคยทำสัญญาค้ำประกัน เป็นว่าจำเลยได้ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ที่มีอยู่ในขณะทำสัญญาและมีการชำระหนี้ครบถ้วนแล้ว ไม่ได้ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ที่มีอยู่ในขณะทำสัญญาและมีการชำระหนี้ครบถ้วนแล้ว ไม่ได้ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ในคดีนี้ซึ่งเป็นหนี้ในอนาคต จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดชอบ และจำเลยได้ทำสัญญาจำนองกับโจทก์ตามสัญญาจำนองทั้งสี่ฉบับจริง แต่เป็นการจำนองเพื่อเป็นประกันหนี้อื่นที่ได้ชำระไปแล้ว ไม่ใช่หนี้ในคดีนี้ การฟ้องคดีนี้เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ทำให้จำเลยต้องรับผิดชอบมากกว่าเงินที่ได้จดทะเบียนไว้เป็นจำนวนถึง 72,400,000 บาท นั้น เป็นการขอแก้ไขคำให้การโดยยกข้อเท็จจริงขึ้นเป็นข้อต่อสู้ใหม่ และเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อเท็จจริง เพื่อหักล้างข้อหาตามคำฟ้องของโจทก์ เมื่อปรากฏว่าศาลสั่งให้ตั้งสองสถาน และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีเหตุสมควรที่ไม่อาจยื่นคำร้องได้ก่อนนั้น และไม่ใช้การขอแก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อย หรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย จำเลยจึงต้องยื่นคำร้องก่อนวันสืบพยานไม่น้อยกว่า 7 วัน ตาม พ.ร.บ. จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศฯ มาตรา 26 ประกอบ ป.วิ.พ. มาตรา 180 แต่ในส่วนที่จำเลยแก้ไขคำให้การว่า โจทก์ได้ฟ้องจำเลยตามสัญญาค้ำประกันและสัญญาจำนองดังกล่าว ต่อศาลแพ่งไว้แล้ว การที่โจทก์นำสัญญาค้ำประกันและสัญญาจำนองดังกล่าวต่อศาลแพ่งไว้แล้วการที่โจทก์นำสัญญาค้ำประกันและสัญญาจำนองมาฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้อีกจึงเป็นฟ้องซ้อนนั้น เป็นการขอแก้ไขเกี่ยวกับอำนาจฟ้องของโจทก์อันเป็นการขอแก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ชอบที่จำเลยจะขอแก้ไขได้ก่อนมี คำพิพากษา

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องให้จำเลยที่ 1 รับผิดชอบตามสัญญาทรัสต์รีซีทจำนวน 9 ฉบับ ขอให้บังคับจำเลยทั้งสี่ชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยคิดถึงวันฟ้องจำนวน 31,659,156.40 บาท แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15.75 ต่อปี ในต้นเงินจำนวน 16,679,199.59 บาท และอัตราร้อยละ 15.25 ต่อปี ในต้นเงินจำนวน 3,741,190.64 บาท นับถัดจาก วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ หากไม่ชำระให้ยึดทรัพย์สินจำนองของจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 กับทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสี่ออกขายทอดตลาด แล้วนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ จำเลยที่ 2 ให้การว่า จำเลยที่ 2 ไม่เคยทำสัญญาค้ำประกันและไม่เคยทำสัญญาจำนองกับโจทก์ ขอให้ยกฟ้อง ระหว่างสืบพยานโจทก์ จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอแก้ไขคำให้การเป็นว่าจำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาค้ำประกันฉบับลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2533 จำนวน 35,000,000 บาท และสัญญาค้ำประกันฉบับลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2534 จำนวน 65,000,000 บาท แต่เป็นการค้ำประกันหนี้ที่มีอยู่ในขณะทำสัญญาและมีการชำระหนี้ครบถ้วนแล้ว ไม่ได้ทำสัญญา ค้ำประกันหนี้ในคดีนี้ซึ่งเป็นหนี้ในอนาคต จึงไม่ต้องรับผิดชอบ และจำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญา

จำนวนกับโจทก์ตามสัญญาจำนวนทั้งสี่ฉบับจริงแต่เพื่อเป็นประกันหนี้อื่นที่ได้ชำระไปแล้ว ไม่ใช่หนี้ ในคดีนี้ โจทก์ได้ฟ้องจำเลยที่ 2 ตามสัญญาค้ำประกันและสัญญาจำนวนดังกล่าวต่อศาลแพ่ง การที่ โจทก์นำสัญญาค้ำประกันและสัญญาจำนวนมาฟ้องเป็นคดีนี้อีก จึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต เป็นฟ้องซ้อน ฟ้องเท็จ และเบิกความเท็จทั้งที่โจทก์รู้อยู่แล้วว่าหนี้ที่จำเลยที่ 2 ค้ำประกันไม่มี หนี้สินต่อกันแล้ว และวงเงินที่จดทะเบียนจำนองไว้มีจำนวนเพียง 50,000,000 บาท การที่โจทก์ แยกฟ้องเป็นรายคดีโดยปกปิดความจริงเช่นนี้ทำให้จำเลยที่ 2 ต้องรับผิดชอบมากกว่าวงเงินที่ได้ จดทะเบียนจำนองไว้เป็นจำนวนถึง 72,400,000 บาท

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิจารณาแล้ว เห็นว่า จำเลยที่ 2 ขอ แก้อภัยโทษ การต่อสู้คดี เมื่อโจทก์อ้างว่าการค้ำประกันและการจำนองดังกล่าวเป็นการประกัน หนี้คดีอื่นด้วย การแก้ขอคำให้การของจำเลยที่ 2 ไม่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ไม่ อนุญาตให้จำเลยที่ 2 แก้ไขคำให้การ จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดี ทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของ จำเลยที่ 2 ว่า ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยที่ 2 แก้ไขคำให้การนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า การแก้คำให้การที่คู่ความเสนอต่อศาลไว้ แล้ว ให้ทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลก่อนวันชี้สองสถาน หรือก่อนวันสืบพยานไม่น้อยกว่า 7 วัน ในกรณีที่ไม่มีคำชี้สองสถาน แล้วแต่กรณี เว้นแต่มีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจยื่นคำร้องได้ก่อนนั้น หรือเป็นการขอแก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือเป็นการแก้ไข ข้อผิดพลาดเล็กน้อยหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 180 ที่จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอแก้ไขคำให้การเป็นว่า จำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ที่มีอยู่ในขณะทำสัญญา และมีการชำระหนี้ครบถ้วนแล้ว ไม่ได้ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ในคดีนี้ซึ่งเป็นหนี้ในอนาคต จึง ไม่ต้องรับผิดชอบ และจำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาจำนวนกับโจทก์ตามสัญญาจำนวนทั้งสี่ฉบับจริง แต่ เป็นการจำนองเพื่อเป็นประกันหนี้อื่นที่ได้ชำระไปแล้ว ไม่ใช่หนี้ในคดีนี้ การฟ้องคดีนี้เป็นการใช้ สิทธิโดยไม่สุจริต เพราะโจทก์รู้แล้วว่าหนี้ที่จำเลยที่ 2 ค้ำประกันไม่มีหนี้สินต่อกันแล้ว และ วงเงินที่จำเลยที่ 2 จดทะเบียนจำนองไว้มีจำนวนเพียง 50,000,000 บาท ทำให้จำเลยที่ 2 ต้อง รับผิดชอบมากกว่าวงเงินที่ได้จดทะเบียนจำนองไว้เป็นจำนวนถึง 72,400,000 บาท นั้น เป็นการขอ แก้ไขคำให้การโดยยกข้อเท็จจริงขึ้นเป็นต่อสู้ใหม่และเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อเท็จจริงเพื่อหักล้างข้อหา ตามคำฟ้องของโจทก์ ปรากฏตามสำนวนคดีนี้ว่า

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางสั่งให้ตั้งชี้สองสถาน จำเลยที่ 2 จึงต้อง ยื่นคำร้องขอแก้ไขคำให้การก่อนวันสืบพยานไม่น้อยกว่า 7 วัน เพราะการขอแก้ไขคำให้การของ จำเลยที่ 2 ดังกล่าวไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจยื่นคำร้องได้ก่อนนั้น และไม่ใช่ว่า การขอแก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อย หรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย เมื่อจำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องแก้ไขคำให้การดังกล่าวภายหลังจากที่โจทก์ สืบพยานไปบ้างแล้วย่อมเป็นการล่วงเลยกำหนดเวลาที่จำเลยที่ 2 จะขอแก้ไขคำให้การดังกล่าวได้ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ที่

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งไม่อนุญาตแก้ไขคำให้การในส่วน นี้จึงชอบแล้ว แต่ในส่วนที่ จำเลยที่ 2 ขอแก้ไขคำให้การว่า โจทก์ได้ฟ้องจำเลยที่ 2 ตามสัญญา

คำประกันและสัญญาจำนองดังกล่าวต่อศาลแพ่ง การที่โจทก์นำสัญญาคำประกันและสัญญาจำนองมาฟ้องเป็นคดีนี้จึงเป็นฟ้องซ้อนนั้นเป็นการขอแก้ไขเกี่ยวกับอำนาจฟ้องของโจทก์ในเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ชอบที่จำเลยที่ 2 จะขอแก้ไขได้ก่อนศาลมีคำพิพากษาการขอแก้ไขคำให้การในส่วนดังกล่าวจำเลยที่ 2 จึงอาจยื่นคำร้องต่อศาลได้ แม้จะเป็นการยื่นคำร้องภายหลังวันสืบพยาน ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางสั่งไม่อนุญาตให้แก้ไขคำให้การในส่วนนี้ ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น อุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 ฟังขึ้นบางส่วน อนึ่ง ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยที่ 2 แก้ไขคำให้การโดยที่มีได้สิ่งเกี่ยวกับค่าฤชาธรรมเนียมด้วยนั้นยังไม่ถูกต้อง ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นสมควรแก้ไขเสียให้ถูกต้องพิพากษาแก้เป็นว่า อนุญาตให้จำเลยที่ 2 แก้ไขคำให้การในส่วนที่ขอแก้ไขว่าการฟ้องคดีนี้ของโจทก์เป็นฟ้องซ้อน คำคำร้องขอแก้ไขคำให้การของจำเลยที่ 2 และค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำสั่งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

องค์คณะ

ยงยศ นิสักครกุล · เสริมศักดิ์ ผลัดธูระ · พินิจ เพชรรุ่ง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4399/2545>